Hayâsızlık ve Kaybolan Gençlik

Şüphesiz ki hamd Allah'adır. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve bağışlanma isteriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur.

Allah'tan başka ilâh olmadığına şehadet ederim. O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve Rasulüdür.

Rab olarak Allah'tan, din olarak İslam'dan ve nebî ve rasul olarak Hz. Muhammed (as) den razı olduk.

****

Ebu Süfyan'ın ticaret kervanı ile ilgili istihbarat amaçlı giden müslümanlar, Bedir kuyularında iki cariye kadın arasında geçen küçük bir konuşmayı Hz. Peygamber'e aktarırlar: (Bu olayın genelde istihbarat boyutuyla ilgilenilmiştir.)

Cariyelerden biri zinâkârdır ve diğerine borcu vardır. Alacaklı olan kadın borçlu olan kadına borcunu niçin ödemediği konusunda çıkışmaktadır. Para kazandığı halde kendine olan borcunu ödememesini kasıtlı bulmakta, onun için ısrarla parasını almaya çalışmaktadır. Ancak borçlu:

–"Yöredeki müşterilerim artık gelmiyor, onları kaybettim." diyerek karşısındakini ikna etmeye çalışmaktadır. Alacaklı kendisine yalan söylendiği düşüncesi ile üsteler ve "niçin?" diye sorar. Borçlu kadının bu kez verdiği cevap şaşırtıcı ve düşündürücüdür:

–"Buralarda yeni bir din çıktı. O din zinayı yasaklamaktadır. O dini benimseyen tüm müşterilerimi kaybettim. Yakında buradan bir kervan geçecek onları bekliyorum. Onlardan alacağım parayla senin borcunu ödeyeceğim.

Şimdi de 14 asır öncesinden günümüze gelelim.
21. yüzyıl… Ar, namus, iffet, edep, hayâ, ittika, kavramlarının umursanmadığı, para etmediği (!) buna karşılık hayâsızlık ve iffetsizliğin, fahşa ve münkerin, günah ve haramın, kol gezdiği revaç bulduğu bir çağ…

Yüzyıllar öncesinde bütün kötülükleri önleyebilen ve medeni bir toplum haline gelen bu dinin bağlıları acaba bugün neden bu haldeler? Yoksa zinayı ve her türlü fuhşiyatı mübah gören müşrik bir kervan mı geçti buradan?

İnsanoğlunun yeryüzü macerası başlayalı beri şeytanın görevi, insanlara **"fahşâyı emretmek"**(2/169,268) **"günahları süslemek"** (15/39) **"vesvese vermek"** (114/4) suretiyle onları **"ayartmak"**(17/64) ve doğru yoldan **"saptırmak"** (4/60) tır.

Fakat bugün, şeytanın her zamankinden daha donanımlı, daha etkili olduğu bir ahir zamandayız. Şeytanın tüm medyatik unsurları, iletişim araçlarını, eğlence ve reklâm sektörünü, eğitim imkânlarını, psikolojik harp tekniklerini kullanarak insanları **"sağlarından, sollarından,önlerinden, arkalarından"** (7/17) çepeçevre kuşatıp **"atlıları ve yayaları ile"** saldırıya geçtiği ve nihayet **"onlara mallarında evlatlarında ortak olduğu"** (17/64) bir topyekûn savaşa tanık oluyoruz bugün.

Bu çok yönlü hayâsız saldırı karşısında "insan" olarak, "mümin" olarak ayakta kalabilmek, yeryüzü sınavını başarıyla sonuçlandırabilmek için ne yapmalıyız?

Dünya ve ahiret saadetimizin rehberi Kur'an ve onun yaşayan örneği Peygamber (a.s), şeytanın çok yönlü ayartma teknikleri karşısında insanlığa eşsiz bir imkân sunar. **"Takva elbisesi"** (7/26)

(Takva; Allah'tan gereği gibi korkmak, günahlardan sakınmak ve sorumluluğun bilincinde olmaktır.)

Takvanın ilk adımı ise hayâdır. Hayâyı kuşanmadan takva elbisesi giyilmez. Hayâyı kuşanmayan Allah'tan ittika etmez, sakınmaz/korkmaz.

Allah'a karşı sorumlulukların bilincine ermenin ilk basamağı hayâdır. Allah'tan hayâ etmek, insanlardan hayâ etmek, kendi nefsinden hayâ etmek…

Peygamberimiz (a.s) buyuruyor:

“Hayâ imanın nizamıdır. Bir şeyin nizamı bozulunca parçaları darmadağın olur. Her dinin bir ahlâkı vardır. İslamın ahlâkı da hayâdır.” (İbn Mace)

Peygamberlerden sonraki nesillerin bozulma nedenleri de, namazı bırakarak Allah’la irtibatlarını kesmeleri ve şeytana kanarak şehvetlerine uymalarıdır.

“Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki namaz(kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklar.” (Meryem 59)

Bir eğitimcinin; ‘eğer bir çocukta-gençte edep/hayâ duygusu yoksa, kalmamışsa, Türkçe ifadeyle ar damarı çatladıysa onun eğitilmesinden fazla ümit kalmamıştır’ dediği hayâ nedir acaba? Hiçbir hayvanda bulunmayan, insanı insan yapan bu hayâ duygusu ne demektir?

Lügat Mânâsı: Hayâ; utanmak, namus edep, sıkılma, bir sözü söylemekten yahut bir işi yapmaktan çekinmek gibi manalara gelir.

Istılah Mânâsı: Hayâ, Allah korkusu sebebiyle açık ve gizli günahlardan sakınmak, ahlak kurallarına bağlı olmak demektir.

Hayâ, utanmak demektir. Hayâ şerefli bir elbise gibidir ki, onu giyenlerin ayıp ve noksanlıkları örtülür, herkesten izzet, hürmet ve ikram görürler.

Utanma elbisesinden soyunmuş kişiler ise ne kadar mevki ve itibar sahibi olurlarsa olsunlar kendilerinden aşağı kimselerden bile hakaret görürler.

“Allah bir kimseyi helak etmek istediği zaman ondan utanmayı kaldırır. Utanması kalkınca hep kötülük işlediğini görürsün. Kötü kişiye kimse güvenmez. O hep hainlik yapar ve hainliğe uğrar. Bu defa da acıma duygusundan mahrum olur ve lanetlenerek kovulur. Böylece o kişi İslam’dan uzaklaşır.” (İbn Mace)

Necip Fazıl bu durumu “Bir şey koptu benden, her şeyi tutan şey” diye tasvir ederken bir şeyin yani hayânın kopmasıyla her şeyin koptuğunu anlatmak istemiştir.

Hayâ ve edep dinin gereğinden olup kulun da şahsiyetini oluşturan önemli hasletlerdendir. Edebini ve hayâsını yitirmiş olan birinden her türlü kötülük ve lüzumsuzluk beklenir.

Korkunç bir hayâsızlık/iffetsizlik vakıasıyla karşı karşıya kaldığımız bugün, özellikle yaz aylarında, insanlar sahilleri, eğlence merkezlerini ağzına kadar doldururken çıplaklığı en utanmaz bir şekilde sergiliyorlar. TVlerin çoğunun, reklâmlardan-haberlere, dizilerden-eğlence programlarına kadar insanımızı arsızlığa, teşhirciliğe, utanmazlığa sürüklediğini, gençliğin planlı bir şekilde günah bataklığında boğulmak istendiğini gözlüyoruz. Kur'anî ifadeyle **"günaha dadanmış"** bireylerden oluşan bir toplum manzarası arzulanıyor.

Çok planlı-programlı biçimde gerçekleştirilen bu ahlaki çürüme, giderek dindar, duyarlı aile çocuklarını da etkiliyor ve kuşatma altına alıyor. Gitgide modernizmin etkisinde kalan, modaya uyan, başörtülü, makyajlı, dar ve ince giyinen, örtüyü dini bir vecibe olarak gördüğü halde gereği gibi örtünmeyen, kız-erkek ilişkilerinde sınırlara dikkat etmeyen müslüman kızlar türüyor. Kontrolsüz bilgisayar ve cep telefonları sayesinde gençlerimiz porno film ve resimleri çekinmeden izleyebiliyorlar.

Allah hayattan çıkarıldı mı, fıtrat (yaratılış özelliğinden) ayrılındı mı artık her şey yapılabilir. Özgürlük adına, kazanılmış haklar(!) adına serbest bırakılan fuhuş ve uyuşturucunun önü alınamıyor. İpin ucu büsbütün kaçmış durumda.

Oysa hayânın fıtri bir duygu olduğunu, Hz. Âdem ve Havva ile ilgili ayetlerde görüyoruz. A'raf ve Taha surelerinde:

"O ağacın meyvesini tattıklarında, ikisinin de ayıp yerleri açılıverdi ve üzerlerini üst üste cennet yapraklarıyla yamamaya başladılar. (7/22—20/121) buyruluyor. Yani şeytana aldanıp da yasak meyveden yediklerinde çırılçıplak kalıyorlar, ama hemen fıtri bir refleksle edep yerlerini yapraklarla kapatıyorlar.

Demek ki, hayâ ve örtünme fıtri bir duygu iken; çıplaklık şeytanın hedeflediği bir sonuç. Nitekim devamındaki ayette ilginç bir uyarı yer alıyor:

"Ey Âdemoğulları, şeytan nasıl ki, anne-babanızı -çirkin yerlerini göstermek için- cennetten çıkardıysa sakın sizi de belaya uğratmasın." (7/27)

Bu ayet üzerinde iyi düşünmek lazım. Hayâ, iman ve fıtratla alâkalı iken, hayâsızlık/çıplaklık şeytanla alâkalı ve küfre kadar yol açıyor. Rasulullah (a.s) buyuruyor:

“Hayâ ile iman birbirini tamamlar, biri gidince diğeri de gider.”

(Hâkim)

Hadislerde devamlı bir şekilde hayâ ile iman arasında bir bağlantı kuruluyor. Hayâsızlıkla da küfür arasında bağlantı yapılıyor. Bazı âlimler şu hadise dayanarak ‘kişi büyük günah işlediğinde mü’min değildir’ demişlerdir:

“İnsanda hayâsızlığın en uç noktası zinadır. Bir mü’min zina yaptığı zaman iman bir bulut gibi kalbinin üzerinden yükselir. O anda ölürse imansız ölür. Ondan sonra kalbine tekrar girer.”

Fıtri hayânın yanında bir de gayret ile elde edilen hayâ vardır ki bu kişiyi çirkin şeylerden, yasaklardan, günahlardan, hevânın arzusunu yerine getirmekten sakındırır. Bu da imanın kemale ermesidir. Kişinin hayâsı; Hak’tan ve halktan utanması olmazsa gitgide imanı da gider. Zira günahlar küfrün postasıdır. İman olmazsa zaten günahlardan, hayâsızlıktan sakınma olmaz.

Hz. Âdem ve Hz. Havva’ya, o ilk günah dediğimiz olaya dönelim:
Allah Hz. Âdem ve Havva’yı yarattı, cennete yerleştirdi ve onlara dedi ki: **“Burada istediğiniz gibi yiyin, için, gezip dolaşın, sizin için bir engel yok ancak şu ağaca yaklaşmayın.”**

Âlimlere göre, o **“ağaç”** yapılmaması gereken bir şeyi temsil eder. Fakat onlar yapılmaması gereken işi yapar yapmaz- ki onların yapmazdan önceki kıyafetleri takva elbisesiydi, çünkü onlar Allah’ın sözünü dinliyorlardı, Allah’tan sakınıyorlardı, korkuyorlardı ve öyle yaşıyorlardı- yani o ilk günahla birlikte bu takva elbisesini bilinçli bir şekilde çıkardılar ve o zaman çıplaklıklarının/kusurlarının farkına vardılar ve hemen ellerine ne geçirdilerse üzerlerini örttüler.

Açıkça görüleceği gibi örtünme fıtrata yerleştirilmiştir. Bu küçük çocuklarda da bilinçsizce kendini gösterir. (Biz bu duyguyu kazandırmakla değil korumakla sorumluyuz.)

İnsanın iki tarafa da meyledebilir özelliğindendir ki, hem suçu işler hem de pişman olur, vicdan azabı çeker. Hatta denir ki, zina edenlerin hemen hemen hepsi yaptıkları o kötü işten sonra –eğer ruhları nasırlaşmamışsa– fıtri bir pişmanlık duyarlar ve eğer dini kültürlerinde varsa bir an evvel yıkanmak isterler, o manevi kirden arınmak/temizlenmek için.

Çıplaklık, soyunma modernlikte ortaya çıkan bir durumdur. Allah'ın sınırlarının hiçe sayılmasının ve yaratılışta varolan duyguların O'nun ölçüleriyle dengelenmemesinin bir sonucudur.

İnsanı harekete geçiren üç büyük kuvvet vardır. Bunlardan biri şehvettir, ikincisi bilgi edinme arzusudur, üçüncüsü de gazaplanma/öfkelenmedir. Gazap- öfke, adaletle dengelenirse zarar vermez. Bilgi edinme, hikmetle dengelenirse bilgi çok faydalı hale gelir. Şehvet, iffet ve hayâ ile dengelenmezse çok yıkıcı ve zararlı hale gelir. Ama dengelendiğinde neslin devamına sebeb olur.

Nikâhsız beraberlik ölçüyü taşırmaktır ve cehennem azabına sebeb olur. Nikâhlı ve saliha eşlerle beraberlik yuvaları cennet köşelerinden bir köşe yapar.
Birinin elini tuttuğunuzda ateş tutar gibi olursunuz. Diğerinde ise sevap kazanırsınız.

Rasulullah (a.s): **"Hanımının elini tutmak, o gün bütün küçük günahların parmaklarından dökülüp gitmesine sebeb olur."** diyor. Çünkü burada hayâ vardır, iffet vardır.
Yine o (sav) buyuruyor ki:
"Hayâ imandandır" (Buhari-Müslim)
"Hayânın hepsi hayırdır." (Müslim)

Enes (r.a)'dan: Rasulullah (a.s) şöyle demiştir:
"Hayâsızlık her ne şeyde olursa onu kirletir, çirkinleştirir. Hayâ da her ne şeyde olursa onu süsler, güzelleştirir."

Hayâyı şekillendirmek mümkün olsaydı, o iyilik ve güzellik şeklini alırdı. Rasulullah (a.s) şöyle buyurdu:
"Hayâ bir adam biçiminde olsaydı, gerçekten iyi bir adam olurdu. Arsızlık da bir adam biçiminde olsaydı şüphesiz ki kötü bir adam olurdu." (Taberani)

İslam ile diğer kültürler arasında kesin bir çatışma vardır. Bunların uzlaşması, bir araya gelmesi, barışması mümkün değildir. Çünkü, İslam'ın değer ölçüleri tamamen diğerlerinden farklıdır. Biz onlarla aynı değil farklı olduğumuzda değer kazanacağız.

İslamiyet kadının kişiliğini temel alır. (Dişiliği sadece eşine karşıdır) Toplumsal hayatta, evinin dışına çıktığı zaman kişiliğiyle öne çıkmasını sağlar, onun herkese gösterdiği kişiliğidir.

Modern kültür ise dişiliği/bedeni öne çıkarır. Bu, bedeni, dişiliği tüketime sunan, metalaştıran bir kültürdür. (Medya, reklâm, tanıtım, her şey kadının dişiliğinin ön planda olması, bedenin cinsel tüketime, kitlesel tüketime sunulması üzerine oturmuştur. Bunun sonucu olarak bir süre sonra erkekler kadınlardan gerekli mesajı alamaz hale gelir. Örtülü bir kadının hafifçe bacağının açılması dikkat çektiği halde plajlarda yüzlerce çıplak kadın aşırı uyarılma nedeniyle kanıksanır. Duygu ölmediği için de bu başka şekillerde ikame etmeye çalışılır. Eşcinsellikler, cinsel saplantılar, doyumsuzluklar kurumlaşarak yeni bir davranış tarzı oluşturur ve meşrulaştırılmaya çalışılır.)

İstemesek de bu kültür çocuklarımızın dimağlarına çok küçük yaşlarda giriyor ve yerleşiyor. Barbi bebek ucubesiyle müslüman ailelere de islam dışı bir yaşayış tarzını benimsetmeye çalışıyorlar. Bebek değil dişi görünümünde olan, erkek arkadaşı, giyim tarzı, ev modeliyle bize hiç benzemeyen tipler çocuklarımızın hayallerinde yaşıyor.

İslam tanınmadığı, ondaki güzellikler yeterince görülüp gösterilmediği, kalplerin ancak Allah'ı anmakla huzur bulacağı bilinmediğinden renkli, süslü, şeytani medya bu boşluğu en kötü vasıtalarını kullanarak dolduruyor.

Ayette, **"Firavun halkını ahmaklaştırdı ve itaati altına aldı/yönetti."** (Zuhruf 54) buyruluyor.

Futbolla, batı hayranlığıyla, çıplaklığı cesaret diye nitelendirmekle, uyuşturuculara alıştırmakla amaçsızlık ve başıboşlukla aptallaştıran bir nesil var önümüzde. Günübirlik eğlencelere kanan, sınavlara boğulan, kendine gelmesine fırsat verilmeyen, gerçeklerle karşılaşmaması için uyutulan ve uyuşturulan bir gençlik. "Biz kimiz, nereye aidiz, hayatımızın anlamı ne?" sorgulamaları unutturulan, TV ve bilgisayara mahkûm, arkadaşları olmayan veya iletişim sorunları yaşayan, birbirlerine güvenmeyen, sevgisiz, aile içinde

iletişimsiz ve saygısız, ülkenin, toplumun, ümmetin sorunlarına sahip çıkmak bir yana kendi sorunlarına dahi sahip çıkamayan, duyarsız ilgisiz, mutsuz bir gençlik.

Ankara Genç İşadamları Derneği tarafından yapılan "Gençlik 2005 Araştırması" bu söylediklerimizi teyid etmektedir.
Bu araştırmaya göre, gençliğin %56,91'i geleceğe umutla bakmamaktadır. %55'i Türkiye'nin sıkıntılarını aşacağına inanmamaktadır. %58,23 başka bir ülkede yaşamak istemektedir. %47,23 hayatından memnun değildir. %71,64 sigara kullanmakta %51,62 içki kullanmaktadır. İyi bir iş bulabilmek için torpil olması gerektiğine inananlar %47,83 dür.

Değerler sistemi bozulan, geleceğinden endişeli olan, mutlu olmayan, kendine güvenmeyen, zahmetsiz rahmet peşinde olan bir gençliğin, ruhsal sarsıntılar geçirmesi ve bunu atlatabilmesi için uyuşturucu ve eğlence kültürünün bir uydusu haline gelmesi kaçınılmaz olmaktadır.

İstanbul'un 15 ilçesinde Lise 2. sınıf öğrencilerinden 3168 kişi üzerinde yapılan bir araştırma sonuçları, bu gidişe dur demek için masaya vurmanın ne kadar elzem hale geldiğini göstermektedir. Bu araştırma, 2001 yılından 2004 yılına geldiğinde gençlikteki kötü alışkanlıklarda tehlikeli bir patlamanın vuku bulduğunu ortaya koymaktadır.

Esrar kullanımı %75,7 artarak %5,8 e,
Uçucu madde kullanımı %40,5 artarak %5,9 a,
Eroin kullanımı %100 artışla %1,6 ya,
Uyarıcı nitelikli Extasy kullanımı, %287,5 artışla %3 e,
Uyuşturucu hap kullanımı %184,6 artışla %3,7 ye ulaşmıştır.

Bunlar toplumu dinsizleştirme ve değerlerinden koparma projesinin uygulanması ile elde edilen sonuçlardır. Kangren, hızla toplumun bütün katmanlarını sarmaktadır.

İbn Mesud Rasulullah'ın (s.a.v) şöyle buyurduğunu rivayet eder:
"Allah'tan hakkıyla hayâ edin. Ashab: Ey Allah'ın Rasulü, bizler elhamdülillah hayâ ediyoruz" dediler. Hz Peygamber:

“Bu (hayâ) değil! Lakin Allah’tan gerçek hayâ ile hayâ etmek, başı ve başın içine aldığı şey (göz, kulak ve dili)i koruman, batını ve ihtiva ettiği şeyi (kalbi, tenasül organını yasaklardan ve çirkinlik)lerden korumandır. Ölümü ve çürümeyi düşünmendir. Kim ahiret yurdunu isterse dünya zinetini terk eder. Kim de bunu yaparsa gerçek manada Allah’tan hayâ etmiş olur.” buyurdu.

Hz. Ali (r.a) “Edep aklın dışarıdan görünümüdür” buyuruyor. Aklın dışarıya vurmuş hali… Kıyafetimiz ve davranışımız da öyle. Aklımız kadar hayâlı, hayâmız kadar akıllı.

Abdullah bin Ömer (r.a) şöyle demiştir:
Peygamber (a.s) bir adama uğradı. O adam o sırada (kardeşini) hayâsından dolayı kınayıp azarlıyor ve ona:
–Sen utanıp sıkılıyorsun! Bu (utanma) sana zarar veriyor diye söyleniyordu. Rasulullah (a.s) da:
“Bırak onu(hayâlı olsun)! Zira hayâ imandandır.” buyurdu.

Hayâ, korkaklık, pısırıklık değildir elbette. Allah tarafından dinin tebliğcisi seçilen bir **Rasul**, müslümanları terbiye eden bir **mürşid**, hakkı gerektiği yerde ortaya koyan ve hakkı haykıran bir **hâkim**, hakkın hâkimiyetini tesis eden ve uygulayan bir **devlet başkanı**, ordu kurup yöneten bir **komutan** olan Hz. Muhammed (as) hakkında sahabe;

“Allah’ın Rasulü (a.s) perde arkasındaki bakireden daha fazla hayâ sahibi idi. O, bir şeyden hoşlanmadı mı yüzünden anlardık” demiştir. Onun hayâlı olması bütün bu görevlerini yerine getirmeye engel olmazdı. Gerekli konuşmayı gerekli müdahaleyi yapardı.

Zina ettiğini itiraf eden Maiz’e açıkça sorgulamada bulunurken, Fadl bin Abbas’ın bir kıza bakmasını engelleyerek **“ilk bakış lehine, ikinci bakış aleyhinedir.”** demiştir.

Kendisine kadınların özel hallerinden ısrarla soran Ensardan bir kadın için **“Ensar kadınlarına Allah merhamet etsin, utanmaları dinlerini öğrenmelerine mani olmadı”** diye iltifatta bulunmuştur.

Günahla, hayâsızlıkla haşır-neşir bir toplumda neden utanılacağı, neden utanılmayacağı da karışmış durumda. Bu konuda da kaynağa dönmek, Allah ve Rasulüne sormak zorundayız.

Odasına girip kapıyı kapatanlar gece hayatlarını hiç utanmadan başkalarıyla paylaşabilmekte veya sülalece TV de rezil sahneleri izleyebilmektedirler. Havuz, plaj kültürünü yeşile boyayarak haşema giymekle avunanlar yanlarındaki çıplakları görme günahını umursamaz olmuşlardır.

"Allah gerçekten utanma ve gizlenme sahibidir. Utanmayı ve örtünmeyi sever, sizden biriniz yıkandığı vakit örtü kullansın" diye yalnızken bile hayâsızlığa karşı çıkan Rasulün (s.a.v) sözleri hiçe sayılmıştır.

Dinen gerekli özel bilgiler çocuklara anlatılmamış-öğretilmemiş, yalan-yanlış duydukları bilgilerle, ciddiyetsiz bir din anlayışının mensubu olmuşlardır.

Erkek çocuklarımız harama bakmaktan, ibadetleri yerine getirememekten, ailesine saygısızlıktan utanmazken, gusül abdesti alması gereken durumlarda söylemeye utanmış veya ailesi (hayâ(!)sından) imkân ve kolaylık sunmayarak onu sıkıntıya-günaha sokmuşlardır.

Örtünme yaşı ilerletilmiş, pantolona ve açık olmaya alışan kızlarımız, örtünmeyi kabullenmekte zorlanmışlardır. Artık ilköğretimde hatta lisede açıklık normal karşılanır hale gelmiştir. Bayramlarında(!) müslümanların çocukları erkek-kız oynatılarak hayâsızlığa alıştırılmıştır. Bundan hiç rahatsız olmayan tesettürlü anneler rahatlıkla onları seyretmeye gidebilmişlerdir.

"Dışarıda örtülü, içeride hevesini alsın" diye serbest bıraktığımız kızlarımız, erkek kardeş, baba ve dedelerinin yanında dar pantolon ve badilerle dolaşmaktan hayâ etmemeye, özel durumlar için gerekli malzemeyi hiç çekinmeden onlara sipariş vermeye başlamışlardır. Rahat hareketlerle dışarıda gezmek, sakız çiğnemek, akşamdan sonra eve dönebilmek yadırganmaz hale gelmiştir.

Necip Fazıl "utanırdı sütninem burnunu göstermekten" derken; her türlü iç çamaşırı ve resimlerinin sergilendiği yerlerdeki erkek satıcıdan çekinmeden alışveriş yapabilen kızlarımız-kadınlarımızın hangi hayâsından söz edeceğiz?

Veya, 'müslüman kardeşlerimizle oturmaya, konuşmaya çekiniyoruz, o halde fazla çarşı-pazara çıkıp yabancı erkeklerle de muhatap olmayalım' diyecek yerde; 'madem çarşı-pazarda erkeklerle muhatap oluyoruz, neden müslüman kardeşlerimizle oturup-kalkıp görüşmüyoruz' demenin mantığını nasıl anlayacağız?

Kadın-erkek karışık oturmamayı, beraber yemek yememeyi, kadının her ortamda olamamasını kınayanları, 'siz iffetli olun ki, hanımlarınız da iffetli olsunlar' hadisine göre nereye koyacağız?

Sözün kısası:
"Bir şey koptu bizden, her şey koptu."

Artık 'kalplerin Allah'ın zikriyle yumuşamasının' ve 'takva elbisesi'ni kuşanmanın vakti geldi. Çünkü her şeyin başı Allah korkusudur. Allah'tan korkmayandan korkulur. Allah'tan gereği gibi korkan yalnızken de O'ndan hayâ eder, günaha yaklaşmaz. Meleklerle yaşamayı, diğer görünmez varlıklardan Allah'a sığınmayı bilir. O'nun koyduğu sınırları aşmaktan çekinir. Hedefi bellidir, ölçüsü bellidir.

Kaybolmakta olan gençliğimize acilen sahip çıkmalı, onları kendilerine döndürmeliyiz. Allah sevgisini ve korkusunu, hesap bilincini, dünyanın geçici bir meta, asıl yurdun cennet olduğunu onlara inceden inceye işlemeliyiz.

İbrahim gibi; putları kırmayı,
Yusuf gibi; genç, güzel ve soylu bir kadının çirkin teklifini 'Ben Allah'tan korkarım' diye ret etmeyi,
Meryem gibi; gönülden Allah'a boyun eğen, iffetli bir genç kız olmayı,
Yahya gibi; anne-babasına karşı saygılı olmayı,
Hz. Muhammed (as) gibi; 'ahlakı Kur'an' bir şahsiyet olmayı öğretmeliyiz.

Konumuzu tüm peygamberlerin ortak sözü ile bitirelim:

"Utanmadıktan sonra dilediğini yap!"

(Hz. Muhammed)

Allah sana sayısız nimetler vermiş, **utanmazsan** şükretme!
Allah sana akıl vermiş, **utanmazsan** aklını O'nun yolunda kullanma!
Allah sana mal-mülk vermiş, **utanmazsan** israf et, infak etme!
Allah sana günde yirmi dört saat vermiş, **utanmazsan** O'nun yolunda geçirme!
Allah sana sağlıklı bir beden vermiş, **utanmazsan** ibadet etme!
Allah sana Kur'an indirmiş ve anlama gücü vermiş, **utanmazsan** anlamaya çalışma!
Allah senin fıtratına örtünmeyi koymuş ve emretmiş, **utanmazsan** fıtratını boz ve örtünme!
Allah sana utanma duygusu vermiş, **utanmazsan** utanma!
Vel hamdu lillahi Rabbil Âlemîn...

Fatıma Neşe Tuna

Bu konferans Ankara – Ayder vakfında yapılmıştır.